

100 lat

Ochotniczej Straży Pożarnej w Kaniowie

Wprowadzenie

Niniejsza publikacja opracowana została z okazji setnej rocznicy powstania Straży Pożarnej w Kaniowie. Ma ona w skrótowy sposób przypomnieć jej dzieje i wyrazić wdzięczność wszystkim, którzy tworzyli jej historię i przyczynili się do jej dzisiejszej świetności.

W okresie stu lat w szeregach jednostki służyło wielu druhów, którzy dawali liczne dowody ofiarności i poświęcenia dla społeczeństwa w walce z pożarami, powodziami i huraganami. Ofiarność ta sięgała nawet granicy ofiary życia.
Straż spotykała się z życzliwością mieszkańców i instytucji, otrzymywała wsparcie w bezpośrednich działaniach oraz pomoc finansową i organizacyjną.

Za to pragniemy wszystkim podziękować.

Z wyrazami szacunku
Zarząd OSP Kaniów

Kaniów, luty 2008.

Ochotnicza
straż pożarna
Kaniowie

OCHOTNICZA
STRAŻ POŻARNA
W KANIOWIE

Z dziejów Kaniowa

Kaniów położony jest na prawym brzegu górnego biegu Wisły w Kotlinie Oświęcimskiej w południowo-zachodniej części Małopolski, na pograniczu Śląska. Otoczony jest z trzech stron rzekami - od wschodu potok Łękawka, od północy królowa polskich rzek Wisła, od zachodu Biała, zwana Białką. Od południa granica przebiega wzdłuż toru kolejowego, dalej drogą rowami granicznymi oraz koło stawów. W kierunku południowym widoczne są pagórki Bestwinki i Bestwiny oraz dalej wzniesienia Beskidów. Sąsiednimi miejscowościami są Dankowice od wschodu, Grzawa od północy, Czechowice-Dziedzice od zachodu oraz Bestwinka i Bestwina od południa. Kaniów zajmuje obszar 1237 ha i zamieszkały jest przez ok.3000 mieszkańców. Administracyjnie stanowi północną część gminy Bestwina w powiecie bielsko-bialskim.

Teren Kaniowa jest nizinny, zbudowany z osadów rzecznych. Do 1945 roku w krajobrazie miejscowości przeważały stawy hodowlane i pastwiska. Wzdłuż Wisły i Białej usypane są wysokie wały mające zabezpieczać przed powodziami, które mimo to występowały i wyrządzały ogromne szkody.

Pierwotny wygląd krajobrazu wsi uległ zmianie w wyniku działalności człowieka. Pod wsią zalegają bogate pokłady węgla kamiennego i towarzyszącego mu gazu oraz kruszywo. Eksploatacja tych bogactw przyczyniła się do degradacji środowiska. Działalność kopalni Silesia spowodowała obniżenie około jednej trzeciej części wsi i powstanie zapadlisk uniemożliwiających użytkowanie rolnicze. Teren obniżył się poniżej poziomu rzeki i w czasie opadów deszczu woda musi być przepompowywana do Łękawki. Kopalnia na części terenu zlokalizowała hałdę z odpadami górniczymi. Było też tam składowisko pyłów z elektrociepłowni i śmieci komunalnych-na szczęście zostało to zaniechane. Przed 1945 rokiem na znacznej części Kaniowa znajdowały się stawy hodowlane. Zostały one potem rozparcelowane, a obecnie jest na nich dużo domów. Świeżym śladem działalności człowieka są też wyrobiska pożwirowe. Po zakończeniu eksploatacji zostały zalane wodą i stały się akwenami wykorzystywanymi jako źródło wody pitnej dla sieci wodociągowej gminy, jako miejsce sportu i rekreacji oraz po zarybieniu jako łowiska.

Historia Kaniowa związana jest z dziejami księstwa oświęcimskiego oraz w znacznej części pokrywa się z historią Bestwiny. Północną granicę księstwa oświęcimskiego wyznaczała Wisła, a za nią rozciągał się już Śląsk-ziemia raciborska, a od rozbiorów była to część Prus. Od strony zachodniej granicą była Biała oddzielająca księstwo od ziemi cieszyńskiej.

Teren Kaniowa w dawnych czasach nosił nazwę *Żebracz, Żebracza, Żebracze.* Nazwa ta pojawia się w 1454 roku w akcie sprzedaży tych ziem przez księcia oświęcimskiego Janusza królowi Janowi Jagielończykowi. W wyniku zmiany koryta część zachodnia na lewym brzegu stała się częścią Czechowic, a wschodnia pozostała w dobrach bestwińskich. Początkowe dzieje *Żebraczy* są mało udokumentowane. Osada została zniszczona przez katastrofalną powódź w 1543 roku. Mieszkańcy pobudowali się dalej między jeziorami zakładając wieś o nazwie *Kaniów Stary,* Granice wsi wytyczono w 1564 roku. Nazwa ta była używana do łat 20-tych ubiegłego wieku i zastąpiona przez ***Kaniów.***

Właściciele dóbr bestwińskich zmieniali się dosyć często, podobnie jak zmienne były też dzieje księstwa oświęcimskiego. Końcem XV wieku i w XVI *Żebracza* jest we władaniu Myszkowskich, a następnie Bestwina i przyległe dobra należą do Drohojewskich. W1672 roku Bestwina, Kaniów oraz Janowice zostają kupione przez Nalepca, a od 1723 roku dziedzicem tych ziem stał się Schwarzenberg-Czerny, potem od 1764 roku Ankwicz. Następnym dziedzicem Bestwiny i przynależnych dóbr został Małachowski a po nim Dobrzyński, który w 1808 roku sprzedał je arcyksięciu Karolowi Habsburgowi władającemu nimi aż do 1945 roku.

Mieszkańcy wsi podejmują działania dla wspólnej obrony przed pożarami. Aby choć w części przeciwdziałać pożarom i szybko rozpocząć gaszenie wprowadzono warty ogniowe. Ludzie w nocy obchodzili wieś i zwracali uwagę czy wśród domów, stodół, stogów i innych zabudowań nie pojawi się ogień. Po 1850 roku w naszej okolicy zaczynają się pojawiać domy murowane kryte dachówką. Taki dom postawił w Kaniowie w 1858 roku Kubeczek. W1904 roku w Bestwinie powstała cegielnia i od tego czasu zaprzestano budować w Kaniowie domów drewnianych.

Pod koniec XIX wieku na ziemi krakowskiej warty ogniowe zaczęto przekształcać *w* struktury mające określoną organizację, statut i specyficzny sprzęt - rozpoczęto zawiązywanie Towarzystw Ogniowych.

Mieszkańcy *Kaniowa Starego* ze względu na położenie swojej miejscowości muszą walczyć z niemniej groźnym żywiołem jak ogień- z wodą. Teren jest często nawiedzany przez powodzie. Górskie rzeki Wisła i Biała, a także potok Łękawka szybko napełniają się wodą, która występuje z rzek i szeroko rozlewa się po okolicy. Usypywane są wały ochronne, ale te nie zawsze wytrzymują napór wody i zostają przerwane. Woda niszczy uprawy, rujnuje domy, pozbawia ludzi dobytku.

Lata 1908-1918

W Kaniowie zebrała się grupa osób, która podjęła działania zmierzające do poprawienia możliwości obrony przed żywiołami ognia i wody nękającymi wieś. W miejsce wart ogniowych miała powstać organizacja grupująca wyszkolonych ludzi wyposażonych w specjalistyczny sprzęt, działająca w oparciu o odpowiedni statut i regulamin. Zamierzano powołać Ochotniczą Straż Ogniową Takie organizacje istniały już w Bestwinie, Starej Wsi, Dankowicach i innych.

Brak jest odpowiednich i zupełnie pewnych dokumentów źródłowych jednoznacznie określających datę powstanie straży pożarnej w Kaniowie oraz pełną listę założycieli. Niepodważalna jest dokumentacja fotograficzna z obchodów 50-lecia w 1958 roku, w których biorą udział druhowie z okresu założenia i sprzed I Wojny Światowej.

Opracowany został statut i regulamin Towarzystwa Ochotniczej Straży Ogniowej w Kaniowie Starym. W statucie wprowadzono komendę w języku polskim i po polsku on został napisany mimo zaleceń zaborcy o stosowaniu urzędowego języka niemieckiego. Towarzystwo zostaje zarejestrowane w CK Starostwie w Białej. W marcu 1908 roku do Lwowa udała się grupa mieszkańców wsi aby dopełnić obowiązujących formalności.

CK Namiestnictwo zarejestrowało organizację oraz zatwierdziło statut i regulamin. Zarejestrowano się także w Krajowym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych. We Lwowie byli Ignacy Janeczko (1871) ówczesny wójt Kaniowa Starego, Jan Jaszek (1873) i Jan Olejak (1883)

W drugą niedzielę maja 1908 roku po mszy świętej zainteresowani zebrali się w sali gospody na zgromadzenie. Przybyła większość mieszkańców wsi oraz delegacje straży ogniowych z sąsiednich miejscowości. Jako współzałożycieli, poza wcześniej wymienionymi, uważa się Jana Olka (1891), Franciszka Maroszka (1890) i Antoniego Krawczyka (1875).

Działo się to **10 maja 1908 roku** i ten dzień uznaje się za datę założenia Ochotniczej Straży Pożarnej w Kaniowie.

Po założeniu straży najważniejszą sprawą było gromadzenie sprzętu do walki z pożarami. Potrzebne pieniądze pochodziły ze składek strażaków, darowizn mieszkańców oraz w niewielkiej części od wójta gminy, który nominalnie był odpowiedzialny za bezpieczeństwo pożarowe wsi.Za zgromadzone pieniądze zakupiono sikawkę ręczną węże, drabinę, osęki, brezentowe konewki ze sztywnymi dnami i tłumnice. Strażacy podczas akcji oraz ćwiczeń ubrani byli w odzież używaną w swoich gospodarstwach. Stąd też jedną z pilniejszych spraw było wyposażenie ich w odzież ochronną-mundury. Były one szyte przez miejscowych krawców z zakupywanego gęstego płótna. Zakupiono również hełmy i skórzane pasy z toporkami.

Sprzęt podczas akcji gaśniczej ładowany był na wóz konny. Po pewnym czasie kowal Olek i kołodziej Jaszek wykonali strażacki wóz rekwizytowy. Miał on uchwyty do mocowania drabin, osęk i tłumnic oraz skrzynię na drobny sprzęt jak konewki, węże, bandaże do uszczelniania węży, klucze i inne drobiazgi. Posiadany sprzęt przechowywany był początkowo w zabudowaniach strażaków, a potem w drewnianej szopie wybudowanej na *Kubeczkowicach.* Nazwa terenu pochodzi od nazwiska właściciela. Kubeczek był bogatym gospodarzem, a ponieważ nie miał potomka męskiego posiadaną ziemię sprzedał gminie. Na Kubeczkowicach znajdują się obecnie Dom Strażaka, Ośrodek Zdrowia, Agronomówka, Przedszkole, stadion i tereny rekreacyjne.

Postępował sukcesywny rozwój jednostki. Gromadzono sprzęt, walczono z pożarami, szkolono się. Strażacy podnosili swoje umiejętności, poznawali zasady musztry i wiele chwil spędzali przy sprzęcie, aby w razie potrzeby sprawnie gasić pożar, ratować dobytek i nie zawieść kolegów strażaków i mieszkańców wsi. Nie ograniczano się do walki z żywiołami. Straż była organizatorką życia kulturalnego i oświatowego, była ośrodkiem utrzymywania i krzewienia polskości w warunkach braku niepodległości i trwania zaboru

W 1914 roku wybuchła I Wojna Światowa. Austria uwikłana w wojnę potrzebowała mężczyzn do armii i nie ominęło to Kaniowa. Wielu strażaków zamieniło prądownice na karabiny. Szeregi strażackie opustoszały, sprzęt pozbawiony opieki zaczął niszczeć. Przerwany został pierwszy okres działalności Straży Ogniowej w Kaniowie.

Lata 1918-1939

W 1918 roku wojna zakończyła się i Polska po 123 latach odzyskała niepodległość. Władzę w Galicji przejęła Polska Komisja Likwidacyjna z siedzibą w Krakowie. Nie wszystkim strażakom było dane wrócić w rodzinne strony. Po zakończeniu wojny panowała straszna bieda, był głód i powszechne bezrobocie, ale mimo tych trudności wśród ludności przeważała radość z odzyskanej niepodległości. Kaniowscy patrioci, wśród nich strażacy, zaczęli budzić aktywność mieszkańców wsi, inicjowali nowe przedsięwzięcia służące ogółowi. Działalność straży reaktywowana była przez Zarząd w składzie jak sprzed wojny oraz Alojzy Wyrobek (1896) jako Naczelnik.

W 1920 roku ze składek społeczeństwa zaczęto budować drewnianą remizę z wieżą do suszenia węży oraz obserwacji. W tym roku do straży wstąpiło też 9 nowych druhów i w 1922 roku w straży było 32 członków.

W 1921 roku Ignacy Janeczko (1902) za swoje pieniądze zakupił ręczną sikawkę pożarniczą na podwoziu kołowym, o zaprzęgu konnym. Przywieziona została ona ze Lwowa do Białej. Była wyposażona w 100 metrów węży strażackich, trójnik, drabinę, bosaki i 2 prądownice.

W 1922 roku Prezesem zostaje wybrany Franciszek Adamiec (1896), a komendantem Franciszek Wyrobek (1893). Następuje dalsze ożywienie działalności straży. Cieszy się ona dobrą opinią wśród sąsiednich jednostek oraz władz zwierzchnich nad organizacjami strażackimi. Dowodem tego jest list pochwalny dla druha Franciszka Wyrobka przyznany przez Związek Straży Pożarnych województwa krakowskiego. Następuje powolna poprawa warunków życia mieszkańców Kaniowa. Wielu z nich rozpoczyna pracę w pobliskich zakładach w Dziedzicach. Otrzymywane wynagrodzenia, choć niewielkie, umożliwiają znaczną poprawę bytu w porównaniu do wcześniejszych czasów. Ta ogólnie polepszająca się sytuacja przejawia się także zwiększonym poparciem dla działalności straży.

Jednostka straży uzupełnia sprzęt i modernizuje go. W 1928 roku na wyposażeniu OSP Kaniów znalazł się używany samochód Ford, pierwszy samochód strażacki w okolicy z silnikiem benzynowym i kołami z drewnianymi szprychami.

List pochwalny

Zarząd Związku Straży Pożarnych
Województwa Krakowskiego
wydaje niniejszy list pochwalny Druhowi
Naczelnikowi
Franciszkowi Wyrobkowi
w Kaniowie Starym
za gorliwą i wzorową pracę na polu pożarnictwa miejscowego.

Kraków dnia 28/III 1929 r.
Prot. № 34, p. 71

Zarząd

W1931 roku kaniowska straż uzyskuje motopompę *Szwajcaria,* w tamtych czasach bardzo nowoczesną. Została ona zakupiona dzięki ofiarności miejscowego społeczeństwa. Wprowadzenie motopompy zwiększyło możliwości prowadzenia skutecznej akcji gaśniczej, zastąpiono niewielką siłę ludzkich mięśni napędzających sikawkę. Wprowadzenie motopompy nie oznaczało wyzbycia się ręcznej sikawki. Była ona niezawodna, czego nie można powiedzieć o nowościach techniki, jakimi była motopompa i samochód.

Okupacja

We wrześniu 1939 roku Kaniów znalazł się pod niemiecką okupacją i wcielony do Rzeszy. Organizacje polskiej ochotniczej straży pożarnej zostały rozwiązane i przekształcone w jednostki pomocnicze policji podlegające fachowemu nadzorowi niemieckiej policji ogniowej. Uczestnictwo w straży wyznaczonych osób było przymusowe. Wielu rolników, szczególnie posiadających większe i lepsze gospodarstwa, zostało wysiedlonych i wywiezionych z rodzinami na roboty do Rzeszy. Ich domy i gospodarstwa zajmują niemieccy osadnicy z Rumunii Besarabii - bauerzy.

W straży obowiązywał język niemiecki oraz przepisy, regulaminy i metody szkolenia jak w Rzeszy. Do pożarów jeżdżono przedwojennym wozem strażackim zaprzężonym w konie od bauerów.

21 listopada 1940 roku Niemcy zarekwirowali z kościoła strażacki sztandar.

Lata 1945-2007

24 stycznia **1945** r wycofujący się Niemcy wysadzili most kolejowy na Białce, a 28 stycznia wkracza Armia Czerwona. Jeszcze na dobre nie umilkły działa, jeszcze na zachodzie trwały walki, a kaniowscy strażacy wznowili brutalnie przerwaną działalność. Pierwsze zebranie odbyło się 22 kwietnia. odzyskana wolność wyzwala wielką radość i aktywność. Do straży wstępuje dużo nowych członków, w OSP jest 27 mężczyzn i 15 kobiet. Powoli, w miarę możliwości kaniowska straż stara się dochodzić do przedwojennej sprawności remontując ocalały sprzęt i zakupując nowy. Remontowany jest ocalały wóz konny, drabina Szczerbowskiego, w Rafinerii dorabiane jest magneto do motopompy. Na koniec roku na stanie znajdują się sikawka ręczna na podwoziu 4-kołowym, motopompa na pojeździe 4-kołowym, drabina Szczerbowskiego, 8 metrów węża ssawnego, 210 m węża tłocznego, 1 prądownica, 1 bosak i 1 trójnik. Organizacja prowadzi ożywioną działalność. Przeprowadzono 12 ćwiczeń, 4 zebrania Zarządu i 1 ogólne. Zorganizowano kilka imprez - zabawę, obchody Tygodnia Strażackiego oraz poświęcono motopompę. Dochód z tych imprez przeznaczono na zakup sprzętu. Bawiła się na nich cała ludność wsi i okolic odreagowując po okrutnych latach hitlerowskiej okupacji.

W **1946** roku utworzono orkiestrę strażacką a jej kapelmistrzem został Józef Górka. Orkiestra swoją grą uświetniała prawie każdą imprezę i uroczystość. Grano na festynach, pochodach 1-majowych,uroczystościach kościelnych. Druh Zygmunt Olek długo grywał hejnał z kościelnej wieży.

W **1947** jednostka OSP składała się z 2 sekcji, a w niej 23 członków czynnych i 23 popierających.

W Kaniowie przeprowadzono ćwiczenia rejonowe. W lutym i w grudniu była akcja przeciwpowodziowa. Wyremontowano wóz rekwizytowy, a do remizy doprowadzono sieć elektryczną na światło. Powiatowa Komenda Straży Pożarnej w Białej Krakowskiej przeprowadziła kontrolę działalności finansowej oraz kontrolę żywotności Zarządu i nie wniesiono zastrzeżeń.

W maju **1949** roku odbyło się poświecenie nowego sztandaru w miejsce zarekwirowanego przez hitlerowców. W tym roku były też katastrofalne powodzie. Deszcze były bardzo obfite, Białka przelała się przez wał i został on przerwany zalewając ok.1/3 miejscowości. Zostały zalane domy nad Wisłą, Kaniówek i Mirowiec. Są wielkie straty w zabudowaniach, inwentarzu i plonach. Kaniowska OSP i straże z okolicznych miejscowości spieszą na ratunek. Włączają się też oddziały samoobrony i wojska.

W maju **1951** r znowu powódź- nie wytrzymuje świeżo naprawiony wał i woda wdziera się do wsi.

W roku **1952** większa część Kaniowa jest zelektryfikowana. Została zakupiona i zainstalowana elektryczna syrena alarmowa. Jest ona słyszana w sąsiednich miejscowościach skąd może nadejść pomoc, a również druhowie strażacy głośnym sygnałem słyszanym wewnątrz pomieszczeń są powiadamiani o konieczności przybycia do remizy. W tym okresie kończy się alarmowane przez trębaczy i syrenę ręczna. Powszechne zelektryfikowanie gospodarstw wprowadziło nowy rodzaj zajęć dla straży. Prąd elektryczny oprócz swoich zalet stwarzał możliwość zwarcia i potem pożaru w wypadku wadliwej instalacji. Trzeba było kontrolować instalacje i uświadamiać mieszkańców o grożącym niebezpieczeństwie.

W okresie żniw od **1952** roku wprowadzono nocne warty przeciwpożarowe.

W**1953** roku Powiatowa Komenda Straży Pożarnych w Bielsku-Białej przekazała do kaniowskiej jednostki motopompę *Polonia M 800.* Nie jest to nowa pompa, ale w bardzo dobrym stanie. Zwiększa ona możliwość prowadzenia skutecznej akcji gaśniczej. W roku tym i w następnych strażacy pracowali przy budowie zbiorników wody do celów przeciwpożarowych. Kopano ręcznie-łopatami, a ziemię wywożono na taczkach. Prace te były wykonywane jako czyny społeczne dla upamiętnienia różnych ważnych wtedy dat

Rok **1954** przynosi dalsze zmiany w wyposażeniu naszej jednostki. Komendant ZSP w Bielsku-Białej daruje wycofany z komendy stary samochód gospodarczy *Peugeot* oraz wiele innego sprzętu. Szybko okazuje się jednak, że samochód sprawia więcej kłopotu niż jest z niego pożytku. Poczciwy wóz konny wyposażony w motopompę, drabinę, węże i inny sprzęt pozostaje niezawodny i niezastąpiony.

W roku tym po wyborach ukonstytuowany zostaje nowy Zarząd OSP Prezesem zostaje Janeczko Jan (1910), a naczelnikiem Głąb Eugeniusz (1930}. Zmiany następują też na innych stanowiskach funkcyjnych. Najważniejszym zadaniem tego Zarządu jest werbunek młodych członków oraz poprawa wyposażenia w nowy sprzęt oraz umundurowanie. W niedługim czasie okazało się, że dokonano dobrego wyboru. Jednostka pokazuje się na zewnątrz, przybywa nowych druhów.

1 stycznia **1955** roku utworzono samodzielną jednostkę administracyjną- gromadę Kaniów. W jej skład wcielono tereny likwidowanej Bestwinki położone na północ od torów kolejowych. Siedzibą Gromadzkiej Rady Narodowej została przebudowana kancelaria Sołtysa w Domu Ludowym.

Wiosną **1956** roku OSP w Kaniowie wzbogaca się o samochód *Dodge* - uzyskano bezpłatnie samochód wycofywany z eksploatacji przez jednostkę wojskową w Katowicach. Powstał problem z garażowaniem tego pojazdu, bo w związku z przybywaniem sprzętu istniejąca remiza okazała się za ciasna.

Podjęto uchwałę o rozbudowie remizy i wybudowaniu nowej murowanej wieży oraz o kapitalnym remoncie starej remizy. Siłami własnymi, w pracy społecznej dobudowano drugie stanowisko garażowe, wieżę i obok niej magazyn paliw i smarów.

Na wieży zainstalowano ręczny wyciąg do wyciągania na górę węży do suszenia, co było dużym ułatwieniem. Na nowej wieży zainstalowano także drugą elektryczną syrenę alarmową. Oddanie nowego obiektu było wielkim wydarzeniem i nastąpiło w święto 22 Lipca. Uroczystość odbyła się z wielką pompą . Przybyły delegacje jednostek OSP z sąsiednich miejscowości, przedstawiciele władz państwowych i partyjnych oraz z Komendy PSP w Bielsku- Białej. Remiza została poświęcona. Terenowy samochód otrzymał stanowisko garażowe, a obok był poczciwy wóz konny z motopompą *Polonia M-800.*

20 lipca **1958** roku zorganizowane zostały uroczyste obchody 50-!ecia działalności Ochotniczej Straży Pożarnej w Kaniowie. Zorganizowano wspaniałą imprezę, na którą zaproszono wiele jednostek straży pożarnych, przedstawicieli władz państwowych oraz mieszkańców. Na początku uroczystości została odprawiona msza święta. W czasie spotkania przed Domem Ludowym przemówienia wygłosili Prezes OSP oraz zaproszeni goście. Prezes wraz z Naczelnikiem wręczyli zasłużonym strażakom medale, odznaki wysługi oraz dyplomy.

Na trybunie honorowej zasiedli żyjący założyciele straży Jan Olejak, Antoni Krawczyk oraz druhowie weterani Franciszek Adamiec, Alojzy Wyrobek, Franciszek Wyrobek, Jan Olek, Jan Żużałek. Byli tam również zaproszeni goście i ks. Proboszcz. Następnie odbył się festyn, na którym grała oczywiście orkiestra strażacka.

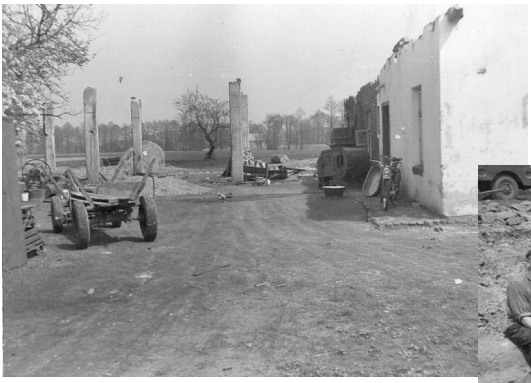
W dniu 30 maja **1959** r otwarty został przystanek PKP w Kaniowie - nie trzeba było chodzić do odległej stacji w Dankowicach.

W lipcu **1960** r OSP w Kaniowie otrzymuje z Pow. Komendy SP nową motopompę *Polonia M-800* oraz 100 m węży B-52. Polepsza to wyposażenie jednostki i zwiększa skuteczność zwalczania pożarów. Pompa ta za kilka tygodni przechodzi chrzest bojowy. We wrześniu wybucha pożar wielkiej stodoły Spółdzielni Produkcyjnej w Dankowicach-*Dziadowiźnie*. W gaszeniu tego pożaru uczestniczyło 18 jednostek z okolicznych miejscowości. Dwa tygodnie później następny pożar w Państwowym Ośrodku Maszynowym w Jawiszowicach.

Na wiosnę **1963** roku nastąpiło nagłe ocieplenie, co powoduje szybkie topnienie śniegu i gwałtowny przybór wody w Białce. Spływająca kra lodowa zagroziła drewnianej konstrukcji mostu. Strażacy z narażeniem życia bronią most przed zerwaniem wiążąc go linami do drzew rosnących na brzegu oraz spychają krę napierającą na nadwerężone przęsła. W tym czasie druga sekcja broni kładki w okolicy kopalni. Jej nie udało się uratować i spłynęła jako kupa drewna do Wisły.

W**1964** r płoną stogi ze słomą. Pożary powstały w wyniku podpaleń.

24 marca **1966** r. następuje przekazanie drugiego samochodu marki *Dodge* od Powiatowej Komendy Straży Pożarnych w Bielsku Białej. Samochód ten był odbierany z jednostki wojskowej w Warszawie. Jednostka posiada w tym czasie dwa samochody *Dodge* oraz dwie motopompy. Samochody są wyeksploatowane i nastręczają wiele kłopotu w użytkowaniu. Wyjazdów do akcji jest w tym czasie dużo, powodzie i pożary często panoszą się na naszym terenie Jesienią tego roku miał miejsce duży pożar w przysiółku Podborowiec. Z powodu braku wody spłonęły zabudowania gospodarcze oraz budynek mieszkalny. Ciągnięto linie gaśnicze z odległej Łękawki. Wiele trudu musieli zadać sobie strażacy by wydobyć zwierzęta z palących się zabudowań. Po tej akcji pożarowej, gdzie brak wody do gaszenia był podstawowym problemem, powstała koncepcja wybudowania zbiornika wody do celów gaśniczych. W czynie społecznym zbiornik został wybudowany Podobny zbiornik został wykonany w Centrum, koło remizy.

Wiosną w **1967** roku po stopnieniu śniegów nachodzi nasze tereny wiosenna powódź. Walczą kaniowscy strażacy z żywiołem, bronią mostu na rzece Białej i układają worki z piaskiem na upadniętych wałach przeciwpowodziowych by nie dopuścić do zalania niżej położonych terenów. Jednostka bierze udział w czynach społecznych, prowadzi kontrolę budynków oraz zabezpieczenie ppoż. w okresie żniw. Dokończono i oddano do użytku zbiornik wodny-został on wybetonowany i ogrodzony.

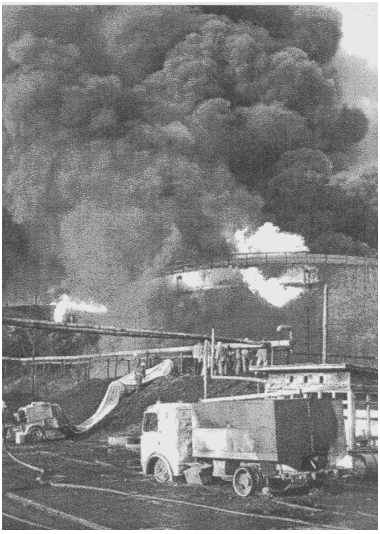
. W marcu **1968** stanowisko naczelnika obejmuje Antoni Głąb. Od razu zmienia się całokształt pracy z ludźmi oraz dbałość o powierzony sprzęt pożarniczy. Ćwiczenia są prowadzone pod okiem doświadczonego strażaka, jakim jest nowy naczelnik,

W tym okresie czasu następowały po sobie serie pożarów, które były efektem podpalenia. Pamiętnym jest pożar stodoły w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej, która umiejscowiona jest na górce w Bestwince. Na ratunek pospieszyły straże z okolicznych jednostek. W momencie trwania tej akcji gaśniczej wybucha następny pożar w tej samej miejscowości-podpalona została stodoła p.Magi. Strażacy są zdezorientowani zaistniałą sytuacją, lecz przy dużym zaangażowaniu oraz zespoleniu sił stodoła w spółdzielni zostaje w części uratowana. Nie oprze się jednak niszczącej sile ognia w tydzień później.

W zamian za starą wysłużoną *Doczkę* doczekała się kaniowska straż beczkowozu *STAR-21* A, który wcześniej spełniał rolę polewaczki ulicznej. Samochód ten posiadał zbiornik wody o pojemności 4000 litrów oraz własną autopompę, zbiornik na środek pianotwórczy oraz przedział dla strażaków. Pojazd ten przystosowywano dla strażackich celów.

Dnia 2 czerwca **1971** roku nasza jednostka bierze udział w akcji gaszenia cystern na terenie Rafinerii Nafty. Pożar ten był bardzo groźny, gdyż paliły się cysterny z paliwem, lecz nasi druhowie walczyli z żywiołem bardzo dzielnie i z wielkim poświęceniem.

Po 24 dniach od ostatniego pożaru w Rafinerii następuje następny dużo gorszy w skutkach - doszło do tragedii. Piorun, który uderzył w zbiornik z ropą naftową spowodował jego zapalenie. Na sygnał syreny w strażnicy zjawiają się nasi strażacy i wyjeżdżają do pożaru. Pierwszy *Star*-beczkowóz, a za nim *Doczka.* Zostali skierowani w najbliższe otoczenie płonącego zbiornika. Akcja gaśnicza miała dramatyczny przebieg- w wyniku wybuchu płonącego zbiornika ropy śmierć poniosły 34 osoby. Większość natychmiast, natomiast część w szpitalach po długich męczarniach spowodowanych oparzeniami. Śmierć poniosło 4 naszych strażaków - Władysław Jonkisz, Stanisław Krysta. Karol Bigos i Wilhelm Budniok. Zostali oni pośmiertnie odznaczeni Krzyżami Kawalerskimi. Złote Krzyże Zasługi otrzymali Antoni Głąb i Roman Lach. Złote Medale Za Zasługi Dla Pożarnictwa otrzymali Jan Janeczko, Eugeniusz Adamaszek, Mieczysław Biedrawa i Andrzej Biedrawa. Spalone zostały 22 samochody, dziesiątki motopomp, kilometry węży i inny sprzęt pożarniczy. Kompletnie spalony został nasz *Star* i motopompa. Nadpalona została też *Doczka.,* ale nadludzkim wysiłkiem została wyciągnięta z miejsca, gdzie wszystko płonęło. Przed opuszczeniem płonącej Rafinerii wywieźli 20 rozgrzanych butli gazowych grożących wybuchem.

W styczniu **1972** roku nasza jednostka w zamian za spalony beczkowóz otrzymuje nowy samochód *Star A-29.* Samochód ten został uzbrojony do celów pożarniczych w związku z ogólnokrajową akcją „Czechowice"

Zmieniono podział administracyjny kraju - zlikwidowano gromady i utworzono gminy. Gromada Kaniów przestaje istnieć i od tego momentu mieszkańcy naszej wsi podlegają pod gminę w Bestwinie.

W **1974** r podniesiono sprawę rozbudowy strażnicy, a najlepiej budowy nowej z dużą salą na imprezy. Wniosek uzyskał powszechną aprobatę i rozpoczęto prace związane z budową. Uzyskano plan budowy i powołano Społeczny Komitet Budowy, który przystąpił do pracy z wielka energią. Przygotowano teren pod budowę i zaczęto gromadzić materiały. W momencie podejmowania decyzji o budowie nie przewidywano, że będzie ona przebiegała w tak trudnych warunkach, że będzie trwała 10 lat.

W **1976** roku jednostka przechodzi kryzys finansowy, brakuje pieniędzy na podstawowe wydatki, a przede wszystkim na prowadzenie budowy. Osłabła również aktywność Zarządu i całej jednostki.

Na zebraniu w **1977** r funkcję prezesa zaproponowano Władysławowi Kósce, który ją przyjął. Jest to młody, energiczny człowiek z poza strażackich struktur, dał się poznać jako dobry organizator i społecznik.

.Zmieniono również skład Społecznego Komitetu Budowy. Zaczyna się nowy rozdział w pracach budowlanych. Strażacy są dopingowani przez nowego prezesa, mobilizuje większość członków do pracy oraz ćwiczeń. Z prezesem współpracował dh Henryk Hamerlak, pełniący funkcję Naczelnika - był bardzo aktywny.

W czerwcu**1978** roku oddano do dyspozycji RKSP w Pszczynie samochód marki *Dodge*, a w sierpniu tego roku otrzymano z OSP w Bestwince samochód *Żuk.* Wymagał on remontu skrzyni biegów, blacharki i innych napraw. Roboty te wykonano we własnym zakresie.

W roku tym zorganizowano uroczystości z okazji 70-lecia OSP w Kaniowie połączoną z aktem wmurowania kamienia węgielnego pod nowa strażnicę.

Budowa strażnicy- w późniejszym czasie nazwanej Domem Strażaka - odbywała się ze środków Gminy. Pieniędzy było mało, dlatego jednym z głównych działań Zarządu OSP było zdobywanie potrzebnych funduszy. W tym celu organizowano zabawy taneczne, kwesty uliczne, skłaniano mieszkańców do datków na cele budowy. Czasami angażowano nawet swoje własne skromne środki finansowe- np. przy wykonywaniu belek stropowych. Głównym działaniem była jednak praca na budowie-przepracowano setki godzin przy wznoszeniu obiektu, likwidacji starych zabudowań, czy później przy pracach wokół budynku.

W **1981** r kraj znajduje się w kryzysie. Brakuje towarów w sklepach i większość produktów można kupić na kartki. Kryzys nie omija naszej jednostki- brakuje materiałów budowlanych, przez co tempo prac maleje.

Komenda Rejonowa w Pszczynie wydała polecenie, aby przekazać innej jednostce nasz samochód GLM 8

W związku z reaktywowaniem gminy Bestwina z dniem 1.10.**1982** jednostka OSP w Kaniowie objęta została bezpośrednim nadzorem Naczelnika Gminy.

W m-cu lutym przejęto z POM Bestwina samochód *Żuk*. Wymagał on wymiany silnika, remontu skrzyni biegów oraz wymiany akumulatora. Prace te zostały wykonane i samochód doprowadzono do stanu używalności.

Pomimo dużych trudności budowa Domu Strażaka postępuje naprzód i istnieje szansa, aby Dom Strażaka w Kaniowie oddać do użytku na Święto Odrodzenia Polski - 22 Lipca **1985** roku. Wczesną wiosną, kiedy tylko pogoda na to pozwala pracownicy oraz strażacy ze zdwojoną energią ruszają do pracy, nie szczędzą swych sił by planowany termin oddania został osiągnięty. Ukończone zostają boksy garażowe i do nowych, jasnych i przestronnych pomieszczeń przeniesiono sprzęt. Początkiem lipca budynek jest gotowy. Kuchnia zostaje wyposażona w podstawowe sprzęty: kuchenki gazowe, stoły kuchenne, zlewozmywaki, oraz dużą chłodnię.

W holu na ścianie zamocowano tablicę pamiątkową z nazwiskami strażaków, którzy oddali życie podczas pożaru w Rafinerii. W miejscu gdzie stał stary budynek jest teraz wyasfaltowany parking oraz teren rekreacyjny z trawnikiem i ozdobnymi krzewami. 21 lipca (niedziela) to dzień uroczystego otwarcia Domu Strażaka w Kaniowie. Na otwarcie tego obiektu przyjechali członkowie władz partyjnych i państwowych, przedstawiciele komendy rejonowej oraz wojewódzkiej w Katowicach.

Parę dni po uroczystym otwarciu nowej remizy zaczynają padać ulewne deszcze, 26 lipca o godzinie drugiej ogłoszony został alarm powodziowy. Stan wody jest tak wysoki, że zagraża to pobliskiej Kopalni. Podjęto decyzję o zrobieniu wyrwy w wale przeciwpowodziowym by dać upust wodzie. -Zostały założone ładunki wybuchowe w miejscu gdzie miała nastąpić wyrwa. Kilku mieszkańców odmówiło opuszczenia domów. Negocjacje trwały i w tym czasie poziom wody zaczął opadać. Kaniów został uratowany. Ale nie do końca, bo trudna była sytuacja w Kaniówku gdzie wskutek nieszczelności śluzy w wale woda szybko zalewała teren. Nurkując z workami z piaskiem na głębokość 4 metrów śluzę udało się uszczelnić, zamontowano dodatkowe pompy przywiezione z Krakowa i sytuacja została opanowana.

1989 r. Gaszenie pożaru lasu w Starej Kuźni koło Kędzierzyna.

Lato **1992.** Dwie akcje gaśnicze lasów koło Olkusza. Trudne działania z powodu zapadlisk związanych ze szkodami górniczymi..

1995. Po wieloletnich staraniach z Komendy Wojewódzkiej PSP w Katowicach otrzymaliśmy bojowy samochód pożarniczy *Star 244.* Po niewielkich pracach remontowych został on zarejestrowany i rozpoczęto jego użytkowanie. Samochód *Star 29A* decyzją Urzędu Gminy przekazano do OSP Łączki Brzeskie k.Mielca.

Maj **1997** roku. Pożar lasu w Czarkowie. Nasza jednostka uczestniczyła w akcji gaśniczej w związku z zaliczeniem do kompanii odwodowej Komendy Rejonowej SP w Pszczynie. W akcji brało udział 26 jednostek Ochotniczej i Państwowej SP. Spalonych zostało 4 ha lasu.

Lipiec 1997. Powódź stulecia. Akcja powodziowa trwała 20 dni. Dzięki ogromnemu poświęceniu strażaków, wojska, społeczeństwa udało się uratować Kaniów i nie dopuścić do tragedii podobnych do tych, jakie miały miejsce w Opolu, Wrocławiu, Ziemi Kłodzkiej i innych miejscach. Z terenów zagrożonych ewakuowano mieszkańców wraz z dobytkiem, odcięto gaz i prąd. W wielu miejscach woda przelewała się przez wał, ale workami z piaskiem i folią podwyższono wały nawet 60 centymetrów."

Listopad 1997. Zakup samochodu dostawczego *Lublin.*

Luty-marzec **1998.** Przystosowywanie samochodu *Lublin* do celów pożarniczych oraz jego chrzest bojowy w czasie pożaru.

Maj 1998.Powstaje orkiestra dęta przy OSP, w późniejszym okresie przyjęła ona nazwę *Gminna Orkiestra Dęta przy OSP Kaniów.*

Luty **2001.** Na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym wybrany został nowy-stary Zarząd. Prezesem W. Kóska, Naczelnikiem A.Satława

Marzec 2001. Naprawiono zbiornik wody i zbiornik na środek pianotwórczy samochodu *Star 244.*

Maj **2002.** OSP Kaniów włączona została do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego.

Zorganizowana została drużyna ratownictwa wodnego. Otrzymała ona łódź wiosłowo-motorową *Ola* oraz ponton *Gryf.* Związane jest to z dużą ilością akwenów pożwirowych, stawów i zalewisk. Jest ona jedyna w powiecie.

Wrzesień **2003.** Na akwenie wodnym w *Miasteczku* Wojewódzki Sztab Reagowania Antykryzysowego przeprowadził ćwiczenia *Śląsk 2003* w celu sprawdzenia środków technicznych oraz umiejętności działań w wypadku powodzi. Nasza OSP dobrze wykonała założone zadanie.

Styczeń **2004**.Zakup łodzi motorowej typu RIB 450 z silnikiem Honda wraz z wózkiem podłodziowym. Weszła ona na wyposażenie rozwijającej się sekcji ratownictwa wodnego.

29 lipiec **2006.** *Trąba powietrzna* w Kaniowie, o której głośno było w całej Polsce, a nawet za granicą. Huragan o niezwykłej sile zrywał dachy domów, łamał drzewa, linie energetyczne. W pierwszym szeregu ratowników druhowie z OSP Kaniów. Usuwanie połamanych drzew trwało kilka następnych dni.

Styczeń **2007.**Ponownie wiatry o sile huraganu. Zerwany dach domu, przewrócona stodoła, zniszczony garaż, wiatrołomy.

Październik 2007r. Na wyposażenie sekcji ratownictwa wodnego wchodzą sanie lodowe.

Październik 2007. Orkiestra Straży Pożarnej odniosła wielki sukces na Ogólnopolskim Przeglądzie Orkiestr Strażackich w Krynicy - na 826 orkiestr w kraju została sklasyfikowana na 6 miejscu.

Grudzień 2007r .Wśród mieszkańców rozprowadzono okolicznościowy kalendarz na *STULECIE OSP.*

Koniec roku 2007.Interwencja 2 zastępów OSP na płonącym wysypisku odpadów kopalnianych. Ogień koło hangaru lotniska budowanego w ramach Parku Techniki Lotniczej. Jest to pierwsza akcja gaśnicza, w opisie której pojawia się słowo *lotnisko.*

Prezesi i Naczelnicy w dziejach jednostki.

- ***PREZESI***
- Janeczko Ignacy 1908-1921
- Adamiec Franciszek 1922-1939
- Wyrobek Franciszek 1946
- Adamiec Franciszek 1947-1951
- Olek Jan 1952-1953
- Janeczko Jan 1954-1968
- Jaszek Jan 1969-1975
- Lach Roman 1976
- Kóska Władysław 1977-nadal

NACZELNICY

- Krawczyk Antoni 1908-1919
- Wyrobek Alojzy 1920-1921
- Wyrobek Franciszek 1922-1939
- Olek Jan 1946-1951
- Wyrobek Franciszek 1952-1953
- Głąb Eugeniusz 1954-1962
- Janeczko Karol 1963-1967
- Głąb Antoni 1968-1972
- Papla Józef 1973-1974
- Hamerlak Henryk 1975-1986
- Satława Andrzej 1987-nadal

Lista członków OSP w 2007 roku

1.Adamaszek Krzysztof
2.Biedrawa Andrzej
3.Biedrawa Marcin
4.Biedrawa Mirosław
5.Bieroński Jarosław
6.Bieroński Sławomir
7.Boroń Kamila
8.Brzeźniak Tomasz
9.Bularz Krzysztof
10.Dorobisz Waldemar
11.Droździk Bartłomiej
12.Fajt Ryszard
13.Faruga Barbara
14.Faruga Józef
15.Gajda Krzysztof
16.Gałuszka Piotr
17.Gruszka Jacek
18.Gwiżdż Daniel
19.Hamerlak Henryk
20.Hoczek Łukasz
21.Indeka Łukasz
22.Indeka Sabina
23.Janeczko Andrzej
24.Janeczko Henryk
25.Janeczko Jan
26.Janeczko Małgorzata
27.Jonkisz Jacek
28.Jurasz Józef
29.Juszczak Kumala Maria
30.Kabot Jerzy
31.Kohut Joanna
32.Kozak Roman
33.Kóska Anna
34.Kóska Korneliusz
35.Kóska Łukasz
36.Kóska Władysław
37.Kubies Wojciech
38.Kucharski Jan
39.Kucharski Zbigniew
40.Kuglarz Józef
41.Lach Roman
42.Mikoda Stanisław
43.Mikosz Wiesław
44.Olejak Stanisław
45.Owczarz Grzegorz
46.Satława Agata
47.Satława Andrzej
48.Satława Bartłomiej
49.Sikora Jakub
50.Sikora Jan
51.Strach Maciej
52.Szczepaniak Dominik
53.Szczepaniak Przemysław
54.Tomaszczyk Mateusz
55.Wójtowicz Tomasz
56.Wojtkiewicz Piotr
57.Zborek Przemysław
58. Żabka Dawid

Lista MDP

Chłopcy

Furczyk Rafał
Janeczko Bartłomiej
Janeczko Wojciech
Kraus Sebastian
Krawczyk Radosław
Lachowski Tomasz
Mikosz Wojciech
Owczarz Kamil
Pindel Pawel
Płachno Szymon
Stańczyk Adrian
Tomaszczyk Bartłomiej

Dziewczęta

Furczyk Martyna
Janeczko Aleksandra
Malczyńska Karina
Olejak Sylwia
Wierdak Gabriela

Lista członków wspierających

·Englart Franciszek
·Góra Marian
·Góra Marian
·Hamerlak Stanisław
·ks. Jasek Jan
·Jonkisz Edward
·Kołodziejczyk Henryk
·Kozak Eugeniusz
·Kóska Franciszek
·Kuglarz Józef
·Malinowski Kazimierz
·Maroszek Kazimierz
·Mikoda Jan
·Ochman Kazimierz
·Olek Antoni
·Pietraszko Wiesław
·Ryszka Karol
·Sierek Ludwik
·Siewniak Józef
·Wilczek Henryk
·Wilczek Jan
·Wojcieszyk Jan

Lista członków honorowych

	Rok nadania
· Adamaszek Franciszek	1983
· Adamaszek Kazimierz	1985
· Adamiec Franciszek	1957
· Władysław Głąbek	1985
· Hamerlak Stanisław	1983
· Janeczko Antoni	1985
· Janeczko Jan	1983
· Jaszek Jan	1985
· Kołodziejczyk Ludwik	1985
· Olek Antoni	1983
· Olek Jan	1957
· Papla Józef	1985
· Tomaszczyk Antoni	1957
· Tomaszczyk Zygmunt	1985
· Wyrobek Alojzy	1983
· Wyrobek Franciszek	1957
· Żaczek Władyslaw	1985
· Żużałek Jan	1957

Odeszli z szeregów OSP

	Wstąpienie do OSP	Urodzony	Zmarł
Adamaszek Eugeniusz	1960	1944	1996
Adamaszek Franciszek	1930	1905	1985
Adamaszek Kazimierz	1954	1926	1986
Adamiec Franciszek	1920	1896	1963
Adamski Franciszek	1922	1889	1967
Biedrawa Mieczysław	1955	1927	1996
Bigos Karol	1968	1941	1971
Budniok Wilhelm	1971	1942	1971
Byrdy Władysław	1966	1938	1994
Faruga Antoni	1912	1895	1970
Faruga Józef	1920	1891	1957
Gałuszka Józef	1940	1914	1993
Głąb Antoni	1941	1926	1995
Głąb Eugeniusz	1953	1930	1995
Górka Józef	1946	1908	1987
Gruszka Eugeniusz	1954	1924	1998
Gruszka Grzegorz	1970	1956	2006
Hamerlak Stanisław	1920	1912	1975
Hamerlak Stanisław	1920	1898	1992
Janeczko Antoni	1945	1926	1997
Janeczko Ignacy	1920	1902	1980
Janeczko Ignacy	1908	1871	1942
Janeczko Jan	`1928	1910	1993
Janeczko Józef	1930	1909	1961
Janeczko Karol	1945	1920	1973
Janeczko Konstanty	1930	1909	1977
Jaszek Jan	1908	1873	1943
Jaszek Jan	1920	1904	1974
Jaszek Jan	1941	1920	1990
Jaszek Jan	1920	1897	1982
Jeleń Eugeniusz	1986	1946	2002
Jonkisz Albin	1954	1924	1981

Jonkisz Władysław	1968	1950	1971
Jurasz Józef	1965	1930	1996
Kołodziejczyk Ludwik	1945	1922	1994
Kołodziejczyk Stefan	1945	1925	1998
Kołodziejczyk Władysław	1945	1905	1986
Krawczyk Antoni	1908	1875	1963
Krysta Stanisław	1968	1950	1971
Łoboda Emil	1928	1907	1974
Łoboda Roman	1928	1910	1984
Markiel Stanisław	1953	1938	2007
Maroszek Emil	1958	1940	2000
Maroszek Franciszek	1908	1890	1966
Maroszek Franciszek	1941	1922	1971
Maroszek Jan	1945	1897	1960
Maroszek Jan	1949	1930	2003
Mikoda Tadeusz	1982	1932	1991
Olejak Jan	1908	1883	1966
Olek Alojzy	1920	1903	1924
Olek Antoni	1925	1904	1983
Olek Jan	1908	1891	1950
Olek Jan	1920	1900	1983
Olek Zygmunt	1947	1930	1998
Papla Franciszek	1930	1904	1978
Papla Józef	1950	1933	1987
Pyś Antoni	1966	1925	1997
Radwański Stanisław	1945	1910	1982
Sierek Władysław	1920	1901	1981
Sowa Zenon	1962	1945	1995
Stoliński Antoni	1941	1924	2003
Tomaszczyk Antoni	1920	1905	1995
Tomaszczyk Zygmunt	1956	1933	1999
Tomulik Franciszek	1946	1928	1986
Wojtylak Karol	1920	1907	1990
Wyrobek Alojzy	1915	1896	1986
Wyrobek Franciszek	1916	1893	1974
Żaczek Władysław	1960	1922	2005
Żużałek Jan	1920	1898	1976

Baza lokalowa

Siedzibą jednostki OSP jest Dom Strażaka będący własnością Urzędu Gminy w Bestwinie. W budynku tym znajduje się również świetlica środowiskowa dla dzieci. Budynek ma 3 boksy garażowe na sprzęt OSP. Na parterze jest również pomieszczenie o pow. 20 m kwadr. dla Zarządu OSP, zaplecze sanitarne oraz kotłownia węglowa. Na piętrze jest sala o wym. 11x19 m ze sceną i zaplecze kuchenne z wyposażeniem umożliwiającym organizowanie przyjęć. Budynek ma bieżącą wodę z publicznego wodociągu i podłączony jest do sieci gazu ziemnego. W Domu Strażaka nikt nie mieszka. Jest też podłączenie do systemu zdalnego alarmowania DST.

Pod budynkiem prowadzona była działalność górnicza powodująca jego liczne uszkodzenia. W 2007 roku miał się rozpocząć jego remont kapitalny, ale brakło do tego częściowo pieniędzy. Plan budżetu Gminy przewidział środki finansowe na realizację remontu w 2008 roku.

Posiadany sprzęt

OSP dysponuje dwoma samochodami pożarniczymi –*Star 244* z 1989 r i *Lublin* z 1997 roku. Ponadto na wyposażeniu znajdują się motopompa PO5, pompa wodna, pompa szlamowa P75, pompa *Niagara,* zespół pompowy *Nil* ,agregat prądotwórczy, 2 piły spalinowe, 4 aparaty powietrzne, łódź motorową RIB z wózkiem podłodziowym, ponton, sanie lodowe, ubrania wypornościowe, radiotelefony i inny sprzęt.

Stan wyszkolenia

Kurs podstawowy-55, dowódca OSP-12, naczelnik-7, mechanik motopomp-7, operator sprzętu-7, aparaty powietrzne-20, pierwsza pomoc-5, stermotorzysta-7, pilarze-6, młodszy ratownik WOPR-4, kierowanie ruchem drogowym-3, kierowcy z uprawnieniami-7, obsługa urządzeń radiowych-8.

Informacje o sztandarach

Sztandar ufundowany w okresie międzywojennym został zarekwirowany przez Niemców w 1940 roku. Sztandar ufundowany w 1949 r. jest przechowywany w pomieszczeniach OSP. W 1978 roku wykonano i poświęcono drugi sztandar - jest on w kościele.

Zakończenie

Przedstawione wyżej opracowanie w skrócony sposób przedstawia historię naszej jednostki. Jej znacznie rozszerzoną wersję zawiera odtworzona Kronika OSP, albumy fotograficzne oraz zdjęcia zgromadzone na płytach CD i DVD.

Monografia opracowana została we współpracy z druhem Stanisławem Mikodą, który rozpoczął odtwarzanie Kroniki OSP. Wykorzystano również informacje zawarte w materiałach opracowanych przez ks. Zygmunta Bubaka, Jana Grzybowskiego, Marię Kirdejko, Antoniego Stolińskiego, sprawozdaniach, protokołach z zebrań, korespondencji OSP w latach 1946-2007, jak również opisy przekazane przez uczestników zdarzeń.

Zarząd OSP składa podziękowanie dla Urzędu Gminy w Bestwinie, który pokrył koszty wydania drukiem niniejszej monografii.

Wydawca:
OSP Kaniów
ul. Batalionów Chłopskich
43-512 Kaniów

Opracowanie:
Roman Kozak

Druk:
AMEK Dankowice

Nakład:
300 egzemplarzy

ZWIĄZEK OCHOTNICZYCH STRAŻY POŻARNYCH RP

KANIÓW